***From Dusk till Dawn,* 2020-**

I flera textilier återges historiska porträtt av kvinnor som varit betydande för Johansson. De kvinnor (och monument av fiktiva kvinnor) som avbildats är bilder hittade på internet som hon ”framkallat” eller bilder hon tillfört något nytt till: Sara Lidman, Pallas Athena, Rosa Luxemburg, Virginia Woolf, Sylvia Pankhurst, Venus från Milo, belle hooks, Elsa Laula Renberg, Simone Weil och Karin Boye. Kvinnorna skriver, läser eller spatserar i trädgården under skymning och tidig morgon. Den tid på dygnet som oftast är den egna tiden för kreativt arbete, tänkande och drömmar. En slags fredad tid för eftertanke och återhämtning. Det pågående arbetet är en blinkning till Judy Chicagos *The Dinner Party* och ett försök att på ett idémässigt plan väva samman kvinnohistoriska porträtt och arbetarrörelsens artefakter och samlingar. Textilierna vi ser är därför ett mellanting, de är på samma gång bordsdukar, applikationer och banderoller.

***From dusk till Dawn*, 2020-ongoing**

The textiles portray historical women – including fictional female character – that have had an impact on Johansson: Pallas Athena, Rosa Luxemburg, Virginia Woolf, Sylvia Pankhurst, Venus från Milo, belle hooks, Elsa Laula Renberg, Simone Weil, Sara Lidman and Karin Boye. The collages are based on images found on the Internet that Johansson has “developed” and often added to. The women are writing, reading, or walking in the garden in dusk or dawn, the time of day you usually have to yourself and can spend doing creative work, thinking, or dreaming. A kind of sacred time for reflection and healing. *From Dusk till Dawn* is a nod to Judy Chicago’s work *The Dinner Party* and attempts to conceptually weave together historical portraits of women with the legacy of the labor movement. Therefore, the textiles are tablecloths, appliqués and banners, all at the same time.

***Som en vanlig hemmafru,* 2021**

Enkanalig video, 10 min.
Fotografier av Gudrun Olsson.

I verket *Som en vanlig hemmafru* berättar Gudrun Olsson om sitt fotoarkiv, bilder från 1970-talet tagna med den Pentax spotmatic-kamera hon köpte under sin tid som hemmafru i Malmberget och mamma till två barn. Fotografierna synliggör reproduktionen av arbetet som en realitet i förhållande till den patriarkala arbetsordningen i gruvsamhället. ”Jag tror inte jag vet om någon kvinna som jobbade i gruvan”, säger Olsson. Även om det fanns kvinnliga verkstadsarbetare och ett engagemang i form av protester utanför de lokala strejkmötena visar Olssons bilder att det framför allt var genom hemarbetet som de flesta kvinnor gav sitt stöd. Centrala Malmberget är numera rivet och flyttat på grund av gruvnäringen.

***As an ordinary housewife*, 2021**

One-channel video, 10 min

In the work *As an ordinary housewife* Gudrun Olsson talks about her photo archive - pictures taken with the Pentax spotmatic camera she bought during her time as a housewife in Malmberget and mother of two children. The photographs make visible the reproduction of labour as a reality in relation to the patriarchal order in the mining society. 'I don't think I know of any woman who worked in the mine,' says Olsson. Although there were female factory workers and involvement in the form of protests outside the local strike meetings, Olsson's pictures show that it was above all through homework that most women gave their support. Central Malmberget has now been demolished and relocated due to mining operations.

Fotografier av Gudrun Olsson

Foton från Norrbotten och Nordnorge 1968–1972. Bilderna speglar Gudrun Olssons liv i Norrbotten och ett politiskt dynamiskt Gällivare / Malmberget. Vietnamgruppen växte sig stor och när den stora gruvstrejken bröt ut präglade den hela samhället. Teatergrupper kom på besök och solidariteten med gruvarbetarna var stor. Demonstrationsbilderna är samtliga från Malmberget tagna med Olssons Pentax Spotmatic och en del av bilderna är digitaliserade från Dia och negativ.

Photos by Gudrun Olsson

Photos from Norrbotten and Northern Norway, 1968–1972. The images reflect Gudrun Olsson's life in Norrbotten and a politically dynamic Gällivare/Malmberget. The Vietnam Group grew large, and when the major mining strike broke out, it affected the entire community. Theatre groups came to visit and there was great solidarity with the miners. The demonstration photos are all from Malmberget, taken with Olsson's Pentax Spotmatic, and some of the photos have been digitised from slides and negatives.

Emblem, **2020**

Ingela Johansson har sitt ursprung i glasriket Småland. Hon har flera generationers glasblåsare i sin familj. Trots det, är det första gången hon arbetar med glas som material. Förlagorna till emblemen har Johansson hittat både på internet och hos Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek i Stockholm. Det som avbildas är toppen på emblemen, s.k. toppemblem, som ofta föreställer ett skrå eller en symbol för förbundet eller yrkesprofessionen. Glasemblemen har blåsts av Micke Johansson.

-*Uggla på kvist*, Bonniers fackklubb,1897, Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek

-*Pensel*, hittad på internet. Förmodligen något målarförbund.

-*Flamman*, Anarkistiska propagandaförbundet, Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek

-*Bevingade hjul*, Svenska järnvägsmannaförbundet, Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek.

- *Blå jordglob*, gravör Krister Johansson

Glasblåsare Micke Johansson

Emblem, **2020**

Ingela Johansson grew up in the Kingdom of Crystal, Småland, in Sweden. She has several generations of glassblowers in her family. Nevertheless, this is her first time she is working with glass as a material. The models for the union-emblems have been found by Johansson at Swedish Labor Movement's Archives and Library in Stockholm and on the internet. What is depicted is the top of the emblems which often represents a guild or a symbol of the union or the profession. The glass emblem has been blown by Micke Johansson.

-*Owl on a Twig*, emblem from Bonnier's union club, 1897 Swedish Labour Movement's Archive and Library

-*Brush,* found on internet. Probably union of painters.

-*Flame*, emblem from a banner belonging to the Anarchist Propaganda Association Swedish Labor Movement's Archives and Library

-*Winged Wheel,* emblem from Swedish Railwaymen's Association Swedish Labor Movement's Archives and Library.

- *Blue Globe*, engraver Krister Eriksson

Glass master Micke Johansson

***Voice,* 2020**

Video, 9:30 min
Karin Jemsby (dans), Mats Hjelm (film) och Amanda Cederqvist (maskmakare).

Inspirationen för verket *Voice* är Peter Weiss teckning *Parad* (1945). I bilden framträder två mardrömsfigurer, varav en är en örnliknande varelse. Weiss' Parad består av 18 figurer som gestaltar idén om en världsteater och ett dödsdans-tema.

Ingela Johansson har tolkat teckningen och låtit skapa en mask med inspiration från mardrömsfigurerna och surrealismen, men med en uppdaterad tanke om människans relation till det icke-mänskliga i ljuset av antropocen. Masken är något vi kan gömma oss bakom, den har alltid förkommit inom olika kulturer och civilisationer som ett verktyg för att föra vidare muntliga historier i form av allegorier. Den representerar även förhållandet mellan det inre psyket och den yttre naturen. I *Voice* aktiverar en dansare masken och blir en örnliknande varelse – vi ser en spänning mellan naturen, örnen och dansaren.

***Voice,* 2020**

The inspiration for the work *Voice* was Peter Weiss's drawing *Parade* (1945). This drawing was part of the major solo exhibition he had at Södertälje Konsthall in 1976. In the 1980s, after Weiss's death, the drawing was used as a model for a tapestry at the initiative of former gallery director Per Drougge. This was because Weiss had intended to create a monumental work from the drawing, an idea he later abandoned. In the image, two nightmarish figures appear, one of which is an eagle-like creature. Weiss's Parade consists of 18 figures that embody the idea of a world theatre and a danse macabre theme.

Ingela Johansson has interpreted the drawing and created a mask inspired by the nightmarish figures and surrealism, but with a renewed reflection on humanity's relationship to the non-human in light of the Anthropocene. The mask is something we can hide behind; it has always appeared in various cultures and civilizations as a tool for passing on oral stories in the form of allegories. It also represents the relationship between the inner psyche and the outer nature. In Voice, a dancer activates the mask and becomes an eagle-like creature – we witness a tension between nature, the eagle, and the dancer.

***The Allegory of Eagle*, 2020**
Mask i gips: Hantverk av Amanda Cederqvist efter skiss av Ingela Johansson

***The Allegory of Eagle*, 2020**
Mask: crafted by Amanda Cederqvist after sketch by Ingela Johansson

***Parade – en eftermiddag hos Gunilla Palmstierna-Weiss*, 2020**

HD video. 56 min.

I videoverket får vi följa med hem till Gunilla Palmstierna-Weiss under en eftermiddag. Utgångspunkten för mötet är enfråga om Peter Weiss teckning *Parad* som kom till under efterkrigstiden när Peter Weiss intresserade sig för att återge barndomens frihetskänsla genom cirkusmotiv. Bakgrunden är att Ingela Johansson hittade Parad i Södertälje kommuns konstsamling och började fundera på hur det kom sig att en väggbonad med samma namn köptes in efter Weiss död. Samtalet med Gunilla Palmstierna-Weiss vecklas upp via Parads olika figurer och symbolik men återger i ett glidande samtal kring hennes och Peter Weiss förenade liv och praktiker. För att förstå en detalj i en målning behöver man förstå komplexiteten i Peter Weiss hela verksamhet och levnadsbana tycks Gunilla Palmstierna-Weiss mena medan hon leder in på nästa ämne. Videon i sin helhet återger ett generöst samtal med ämnen som flyter mellan liv – barndom – förlust – risk och mod.

Parade – An afternoon with Gunilla Palmstierna-Weiss

HD video. 56 min

In this video, we join Gunilla Palmstierna-Weiss in her home one afternoon. The conversation is based around a question of Peter Weiss' drawing *Parad,* that he made after the end of the war, when Peter Weiss was interested in illustrating the sense of freedom from his childhood by depicting circus motifs. The background is that Ingela Johansson found *Parad* in Södertälje municipality's art collection and wondered why a tapestry of the same name was purchased after Weiss' death. The conversation with Gunilla Palmstierna-Weiss concerns *Parad's* various figures and symbolism, but also her Peter Weiss' joint lives and work. To understand a detail in the drawing, one must understand the complexity of Peter Weiss' whole life's work, Gunilla Palmstierna-Weiss seems to say, while starting on a new topic. In its entirety, the video captures a generous conversation with topics ranging from life, childhood, loss, risk and courage.

***Andreis Maria,* 2017**

HD video, 40 min

Andreis Maria är en filmessä om Tarkovskijs film Offret (1986), inspelad på Gotland. Trettio år senare återvänder skådespelaren Guðrún Gísladóttir till inspelningsplatsen tillsammans med sin dotter Vera Illugadóttir för att dela minnen från produktionen. Filmen blir både en tolkning och en hyllning till karaktären Maria, häxan som räddar världen från kärnvapenkatastrof, och speglar samtidigt Tarkovskijs kritik av civilisationen.

Genom montageteknik vävs nytt material ihop med originalfilmen. Berättelsen, präglad av tid, minne och existentiella frågor, rör sig i cirklar snarare än linjärt. Mor-dotter-relationen speglar den kollektiva rörelsen genom tiden, medan exil, kalla krigets hot och antikärnvapenrörelsens budskap fördjupar kontexten.

Filmen fördjupar sig i Tarkovskijs esoteriska kunskap och hans avstånd från traditionell filmproduktion. Montaget bygger på arkivmaterial och samtal med kvinnor ur produktionen – röster som konstnären Ingela Johansson velat synliggöra för att skapa en ny hyllning och tolkning av *The Sacrifice*.

***Andreis Maria,* 2017**

HD video, 40 min

Andreis Maria is a film essay about Tarkovsky's film *The Sacrifice* (1986), shot on Gotland. Thirty years later, actress Guðrún Gísladóttir returns to the location together with her daughter Vera Illugadóttir to share memories from the production. This film serves both as an interpretation and a tribute to the character Maria, the witch destined to save the world from nuclear catastrophe, while also reflecting Tarkovsky's critique of civilisation.

Through montage, new material is interwoven with the original film. The narrative, shaped by time, memory, and existential questions, moves in circles rather than linearly. The mother-daughter relationship reflects a collective movement through time, while themes of exile, the threat of the Cold War, and the anti-nuclear movement add further depth.

The film also explores Tarkovsky's esoteric knowledge and his departure from conventional filmmaking methods. The montage draws on archival material and conversations with women involved in the production – voices that artist Ingela Johansson sought to highlight in order to create a new tribute and interpretation of The Sacrifice.

***Tillgång, arbetande kroppar,* 2025**

Johanssons textil, *Tillgång, arbetande kroppar,* har utgått från en fransk konsthistorisk referens, Julien Dupres *The Gleaners*, 1880. Ett av de kändaste verken i genren är Jean-François Millets målning ”The Gleaners” (1857) som skildrade för första gången kvinnor som plocka upp kvarvarande grödor efter skörden. Termen har sina rötter i lantbrukstraditioner och kommer från latinet och betyder ”att samla”. I århundraden var skördeplockning en livlina för fattiga på landsbygden i England och Frankrike – en lagligt erkänd rättighet som tillät dem att gå in på åkrarna efter skörden för att samla det som var kvar. Fransk lag stadgade det som en medborgerlig rättighet 1554, medan det i England var en outtalad överenskommelse. Men med privatiseringen av land genom Enclosure Acts övergick allmän och öppen mark till privat egendom och när industrialiseringen kom skedde en mekanisering med tröskmaskiner och skördetröskor som lämnade mindre kvar för plockarna att samla in.

Johansson har valt motivet för att gleaning, samla och plocka upp spilld skörd, som fenomen blivit en större rörelse inom dagens klimataktivism och arbete för att motverka matsvinn och fattigdom. Samtidigt är hon väl medveten om att det står i stark kontrast till senare hälften av 1800-talets landskapsmåleri med tillhörande fältstudier där inslag av romantik skulle skildra arbetar- och bondeklassen både realistiskt och teatraliskt.

***Access, Working Bodies*, 2025**

Johansson's textile, *Tillgång, arbetande kroppar* (Access, Working Bodies), is based on a French art historical reference, Julien Dupre's *The Gleaners*, 1880. One of the most famous works in the genre is Jean-François Millet's painting “The Gleaners” (1857), which depicted for the first time women picking up leftover crops after the harvest. The term has its roots in agricultural traditions and comes from Latin, meaning “to gather.” For centuries, gleaning was a lifeline for the rural poor in England and France—a legally recognized right that allowed them to enter the fields after the harvest to gather what was left. French law established it as a civil right in 1554, while in England it was an unspoken agreement. However, with the privatization of land through the Enclosure Acts, common and open land became private property, and when industrialization arrived, mechanization with threshing machines and combine harvesters left less for gleaners to collect.

Johansson has chosen this motif because gleaning, gathering and picking up spilled crops, has become a major movement in today's climate activism and efforts to combat food waste and poverty. At the same time, she is well aware that this stands in stark contrast to the landscape painting of the latter half of the 19th century and the accompanying field studies, where elements of romanticism were used to depict the working and peasant classes in both a realistic and theatrical manner.

***Blessings and mourning,* 2025**

Blessings and mourning utgår från Johanssons personliga arv och rötter i både industri och odlingslandskapet. Installationen består dels av lakansvävar, måleri och vete från Uppland. Motiven på dukarna föreställer en grekisk och romersk skördegudinna som välsignar en god skörd.
De så kallade ”Blekingelakanen” som Johansson ärvt kommer från Strömma Bomullsspinneri, en av Sveriges första textilfabriker, grundad 1833. Vid den tiden var textilindustrin starkt beroende av import med kolonial bakgrund; minskad import under amerikanska inbördeskriget slog hårt mot spinneriet. Även Kampenhofs bomullsspinneri i Uddevalla (1858) visar tidens varuutbyte: hemvändande fartyg transporterade kolonial bomull från brittiska hamnar tack vare havreexporten. Sverige, ett fattigt land på 1800-talet, importerade även maskiner från brittiska Midlands, dåtidens industriella centrum.

Installationen består även av Uppsala lantvete från Lill-Moga gård, Almunge, ett så kallat kulturspannmål. Upplandsvete eller ”Uppsvenskt ludet vete” var välkända under 1800-talet och hade en spridning även utanför länet. Den leriga jorden i uppland fungerade dåligt för vårsäd men bra för höstvete. Kännetecknande för Upplandsvetet är dess sammetsludna ax, goda vinterhärdighet och fina bakningskvalitet.

***Blessings and mourning,* 2025**

Blessings and mourning is based on Johansson's personal heritage and roots in both the industrial and agricultural landscapes. The installation consists of sheet-fabrics, paintings, and wheat from Uppland. The motifs on the canvases depict a Greek and Roman harvest goddess blessing a good harvest.
The so-called “Blekinge linens” that Johansson inherited come from Strömma Bomullsspinneri, one of Sweden’s first textile factories, founded in 1833. At the time, the textile industry was heavily dependent on imports with colonial connections and reduced imports during the American Civil War hit the mill hard. Another typical example is the Kampenhof cotton mill, founded in 1858. Its oat exports made it possible for returning ships to transport colonial cotton from British ports to Uddevalla. Sweden, a poor country in the mid-19th century, had to import machinery from the British Midlands, which was the industrial center of the world at the time

The installation also features Uppsala heritage wheat from Lill-Moga Farm, Almunge. Known as Uppland wheat, or “Uppsvenskt ludet vete,” it was well-known in the 19th century and grown beyond the county. The clay soils of Uppland were poor for spring crops but well-suited for winter wheat. Uppland wheat is characterised by its velvety ears, strong winter hardiness, and excellent baking quality.